

Robatoris i sometents

JOSEP ALUM

A Blanes, com a tants llocs, han proliferat aquests darrers anys nombrosos horts familiars. Petits terrenys on jubilats i treballadors (en hores de lleure) conreen tot tipus d'hortalisses. Una producció limitada, que durant alguns mesos abasteix de bones verdures la família i els amics.

El benefici que aquests horts reporten a la salut física i mental és considerable, malgrat, en termes econòmics, la seva rendibilitat sigui baixa. Tant si són de propietat com de lloguer, sovint, la suma de despeses (planter, fems, eines, etc) fa, (feia!) que la relació cost/rendiment tendeixi a zero. Dic feia, perquè aquests últims temps s'ha d'afegir al capítol de despeses una incidència molt més freqüent del que fora desitjable: els robatoris.

Incidència que afecta també els pagesos professionals.

Així, periòdicament, magatzems i casetes d'eines són furtivament rapinyades. I un dia desapareixen dos tràmecks, un altre el motor de regar, un altre l'escala per pujar a la figuera i uns dies després... les figues! Que alguns lladres puguin ser gent maltractada per la crisi, no evita que pagesos amateurs i professionals tinguin un disgust considerable a cada nou robatori. Per això, molts veuen amb simpatia els controvertits grups de vigilància o sometents que en alguns indrets de Catalunya s'han organitzat per protegir els seus interessos.

Grups de vigilància i sometents: ciutadans reclamant i assumint el protagonisme de vetllar pel que és seu. No és, aquesta, una bona estratègia en aquests temps, en què cada dia que passa descobrim que durant una pila d'anys, hem viscut enganyats i/o robats per polítics malversadors, sindicats inoperants, financers amorals i banquers mentiders i estafadors? Podem seguir pensant, ingènuament, que dipositar un vot en una urna cada quatre anys és suficient? Podem seguir confiant en els partits de sempre, després de constatar com col·leccionen pals de galliner i veure com, fins i tot els seus representants més ètics, miren a un altre costat quan la corrupció els esquitxa de prop?

A alguns pagesos amateurs de Blanes, com els meus amics: en Manel i en Rafael, "el senyor de los tomatitos" (86 anys), segurament, els ha passat l'edat de vetllar, també durant la nit, els seus hortets. Però, als joves i no tan joves a qui, amb l'excusa de la crisi, estan abocant a la pobresa i a una regressió de llibertats i drets socials, potser sí els hagi arribat l'hora de "tocar a sometent". L'hora de reivindicar, de protestar, de denunciar, de mobilitzar-se. Amb contundència... sense violència! Com deia Brassens en la seva cançó: "morim per les idees, però, de mort lenta".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/06/27/robatoris-sometents/569580.html?utm_source=rss